

[Socialministeren.]

har overladt sagen til forhandling mellem udenrigsministeriet og justitsministeriets lov-kontor.

Må jeg endelig nævne, at den heromtalte konvention foreløbig er ratificeret af Guatemala, Jordan, Norge, Sverige, Syrien og Holland.

Til sammenligning med dette forslag kan eksempelvis nævnes, at den svenske ratifikation omfatter bestemmelserne om lægebehandling, ydelser i anledning af sygdom, moderskabsydelse, ydelser ved tilskadekomst under arbejdet og arbejdsløshedsundersøttelse.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje folketings velvil-lige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Svend Haugaard* til udenrigsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at der i den kommende FN-samling bliver fremsat et nordisk eller — hvis dette ikke er muligt — et dansk forslag om optagelse af Folkerepublikken Kina som medlem af De Forenede Nationer?“

Svend Haugaard: Det var under åbningsdebatten glædeligt at konstatere, at næsten alle politiske ordførere udtalte ønske om en hurtig optagelse af Den kinesiske Folke-republik i FN. Det var for så vidt ikke uventet, idet ønsket falder nøje sammen med den officielle danske stillingtagen i De Forenede Nationer, hver gang Kinas optagelse har været på dagsordenen, men den kraftige understregning, der blev givet ved åbningsdebatten, viser, at man inden for partierne fuldt ud har forstået det stadig mere påtrængende i at få Pekingkina, der repræsenterer næsten $\frac{1}{4}$ af hele jordens be-folkning, med ind under det forpligtende fællesskab og forpligtende medansvar, som medlemskabet af De Forenede Nationer betyder.

Hidtil har især amerikansk modstand bremset optagelsen, og der er vel desværre ikke grund til at tro, at der er sket helt af-

gørende ændringer i dette amerikanske syns-punkt, selv nu efter den lykkelige udgang af præsidentvalget.

Jeg synes, det er værd at mærke sig, at en talsmand for det amerikanske udenrigs-ministerium lige efter afprøvningen af den første kinesiske atombombe ifølge dags-pressen erklærede, at USA var villig til at føre nedrustningsforhandlinger også med Kina, såfremt Pekingregeringen havde noget konstruktivt at føre frem. Om det er det, Kina har haft i tankerne, da det for nogle dage siden erklærede sig villig til en forhand-ling om forbud mod atomvåben, skal jeg her lade være usagt, men der er desuden i den sidste tid sket en betydelig tilnærmelse mellem Kina og Frankrig og dermed også mellem Kina og de lande, der er under be-tydelig fransk indflydelse, og endelig er der siden den sidste afstemning i FN kommet en del nye lande til, som kan være med til at ændre afstemningen til fordel for Kina. Alt dette i forening giver håb om, at der nu kan blive mulighed for et lille flertal for, at Kina godkendes som medlem i stedet for Formosa, et faktum, som det måske vil være lettest at goutere i USA i en situation som den, vi har i øjeblikket, lige efter et præsidentvalg.

Jeg formoder, at den højtærede udenrigs-minister vil indvende, at dette forslag om Kinas optagelse allerede er stillet af den asiatiske stat Cambodia — jeg er vidende om, at det er tilfældet — men der er, så vidt jeg har fået oplyst, ikke noget prin-cipielt i vejen for, at der kan være medfor-slagsstillere. Jeg mener ikke, det er helt lige-gyldigt — og vel især ikke for de nye stater, når de skal tage standpunkt — hvem der stiller og motiverer dette forslag. Jeg har fornemmelsen af, at det i De For-enede Nationer endda spiller en ret betydelig rolle.

Cambodias regeringsleder har for nogle dage siden udtalt sig ret nedsættende om den i Sydøstasien førte amerikanske politik, som han erklærede havde stjålet freden fra området. Han truede i samme forbindelse med at tage en prokommunistisk holdning, hvis den amerikanske politik ikke blev ændret.

Uden her at gå ind på, om Cambodias regeringsleder har ret eller uret i sine på-